

Μητροπολίτης Δημητριάδος: «Ο μακρόθυμος Ιησούς δεν απαντά στο κακό με βία, αλλά συγχωρεί, γιατί αγαπά»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

«Και αν σήμερα, παρ' όλα αυτά, τίποτε δεν φαίνεται ικανό να αναχαιτίσει την έξαρση της βίας και του εγκλήματος, και αν απέτυχαν να υποδείξουν διεξόδους σωτηρίας οι επιστήμες και η τεχνολογία, το χρήμα και η φιλοσοφία, ιδού μας δείχνει το δρόμο ο μακρόθυμος Ιησούς. Δεν απαντά στο κακό με βία, αλλά συγχωρεί, γιατί αγαπά».

Αυτά είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος στο μήνυμά του για την Μεγάλη Παρασκευή.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα Μητροπολίτη Δημητριάδος για την Μεγάλη Παρασκευή

«Τη Αγία και Μεγάλη Παρασκευή τα Άγια και σωτήρια και φρικτά Πάθη του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού επιτελούμεν...».

Κεντάει σαν λόγχη την ψυχή μας το συναξάρι τούτης της ημέρας. Σε λίγες μόνο λέξεις συμπυκνωμένη η ανθρώπινη αγριότητα, η απροκάλυπτη βία του μανιασμένου όχλου απέναντι στον Αναμάρτητο. Τα ραπίσματα, τα κολαφίσματα, οι εμπτυσμοί, οι ύβρεις, οι εμπαιγμοί, το ακάνθινο στεφάνι, η πορφυρή χλαμύδα, μαρτυρούν τη φτώχεια της ξεπεσμένης ανθρωπότητας μπροστά στην απροσμέτρητη Θεία μακροθυμία. Και έπεται ο Σταυρός, αιώνιο οροθέσιο και σφραγίδα της απύθμενης αγάπης Του για όλους, που καθημερινά Τον σταυρώνουμε.

Ο «πράος και ταπεινός τη καρδία» Ιησούς υπήρξε θύμα της πιο ανελέητης βίας. Αιμόφυρτος, χωρίς είδος και κάλλος, είναι εγκαταλελειμμένος στο μίσος εκείνων που ευεργέτησε. Εξάντλησε σ' αυτούς τους αγνώμονες τον πλούτο των ευεργεσιών Του, και εκείνοι εκδήλωσαν εναντίον Του όλη τη μανία του μίσους τους.

Από τη βρεφική ηλικία ακόμη, βίωσε ο Χριστός μας την απειλή της βίας, όταν η οργή του ζηλόφθονου Ηρώδη ξεσπούσε βάνανσα στα νήπια της Βηθλεέμ. Και τώρα παραδίδεται στα μιανρά χέρια των ανόμων ο Αθώος Εκείνος, που ήλθε για να φέρει στον κόσμο την ειρήνη και την καταλλαγή, για να ενώσει «τα το πριν διεστώτα», για να προτείνει έναν άγνωστο ως τότε τρόπο αντιμετώπισης της βίας: τη συμπόνοια και τη συγχώρηση. Το Ευαγγέλιό Του δεν υπήρξε παρά μία επαγγελία ειρήνης. Στους μαθητές και στους φίλους Του δεν είχε άλλον χαιρετισμό από το «ειρήνη υμίν». Και τη νύκτα της Γεθσημανή, την ώρα που οι στρατιώτες Τον συλλαμβάνουν, προφέρει την τελευταία καταδίκη της βίας. Η άστοχη και ανώφελη κίνηση του Πέτρου να αποκόψει το αυτί του υπηρέτη Μάλχου, για να υπερασπισθεί τον Διδάσκαλό του, καταδικάζεται αμέσως από τον πράο Ιησού. «Απόστρεψον την μάχαιραν εις τον τόπον αυτής», του λέγει. «Πάντες γαρ οι λαβόντες μάχαιραν εν μαχαίρα αποθανούνται». Όταν εκείνοι κινούνται απειλητικά εναντίον Του, με μαχαίρια και ξύλα, στον κήπο της αγωνίας, ο Ιησούς θεραπεύει και αγαπά. Όταν το φιλί της προδοσίας Τον πληγώνει περισσότερο από κάθε άσκηση βίας, ο Ιησούς μακροθυμεί. Και όταν ακολουθούν, στη συνέχεια, οι εμπαιγμοί και τα βασανιστήρια, δεν παρατάσσει απέναντι στους ανόμους τις λεγεώνες των αγγέλων Του, δεν τους συντρίβει «ως σκεύη κεραμέως», αλλά τους κοιτά με οίκτο και συμπόνοια, όπως ένας πατέρας κοιτάει το άρρωστο παιδί του, και συγχωρεί τους κακούργους. Όταν Τον σταυρώνουν ανάμεσα σε ληστές, Εκείνος στρέφεται προς τον Θεό και προσεύχεται για τους σταυρωτές Του. Αντιπαρατάσσει στην άβυσσο της ανθρώπινης κακίας το μεγαλείο της Θείας συγγνώμης, στη σκληρότητα των θεοκτόνων, το έλεος και την ευσπλαχνία. Κανείς δεν είχε ως τότε φανταστεί ότι θα πρέπει όχι απλώς να ανεχόμαστε και να συγχωρούμε, αλλά και να προσευχόμαστε για τους εχθρούς μας.

Από τα χρόνια του Χριστού μέχρι και σήμερα η βία αποκαλύπτει την τραγωδία της ανθρώπινης ύπαρξης, την παρακμή της κοινωνίας, που αντανakλά την απομάκρυνση από τον Θεό. Και είναι ο νόμος της αμαρτίας, ο σκληρός και αδυσώπητος, που την πυροδοτεί μέσα και γύρω μας. Στον Γολγοθά εκφράζεται από τους ταραγμένους και ανυπόμονους στρατιώτες, από τις διεφθαρμένες και παγωμένες καρδιές των Ιουδαίων. Στους καιρούς μας την αποδεικνύουν περίτρανα τα γεγονότα που εκτυλίσσονται γύρω μας.

Η βία θριαμβεύει στο επίκεντρο της καθημερινότητάς μας. Οπωσδήποτε, η ακατανόητη εγκληματικότητα από αδίστακτους δολοφόνους, εκβιαστές, και αναρχικούς μας τρομάζει. Εκείνο, όμως, που μας πληγώνει περισσότερο είναι η επιθετικότητα των παιδιών, ο εκφοβισμός και η βία στα σχολεία, στα γήπεδα, στην οικογένεια. Πρόκειται για μία έκρηξη παραβατικότητας με ανεξέλεγκτη δυναμική, που συνέχει τις ψυχές μας,

και μας καλεί σε εγρήγορση. Συσκέπτονται οι αρμόδιοι, καταθέτουν απόψεις και λύσεις, ωστόσο η αγριότητα περισσεύει πάνω στη φτωχή μας γη. Παράλληλα, τρομοκρατικές ενέργειες, βομβαρδισμοί και εκατόμβες αθών θυμάτων, δεν μας αφήνουν περιθώρια εφησυχασμού. Κοσμοκράτορες και άρχοντες του κόσμου τούτου, στο βωμό συμφερόντων, καταδυναστεύουν και θυσιάζουν λαούς και έθνη, σπέρνουν τον πόνο και την απόγνωση, και άλλοτε την προσφυγιά και την ορφάνια, βυθίζοντας συνανθρώπους μας στη φρίκη και στην εξαθλίωση. Κανείς δεν στέκεται, πλέον, αδιάφορος στην απρόσμενη έκρηξη της βίας στον κόσμο μας.

Ίσως, κάποιοι σιωπούν μπροστά στα αποτρόπαια γεγονότα, σαν τον Πιλάτο, που «νίπτει τας χείρας του». Εκείνος θεωρεί ότι απαλλάσσεται της ευθύνης, ωστόσο τίποτε δεν θα μπορέσει να καθαρίσει τα χέρια του από τις κηλίδες του Θείου Αίματος. Η λύτρωση δεν κατακτάται με παθητική στάση και αδιαφορία, αλλά με προσπάθεια και αντίσταση στο κακό, με επιστροφή στα χρηστά ήθη, με σωστή διαπαιδαγώγηση της νεότητας, με στήριξη του παραδοσιακού θεσμού της οικογένειας.

Και αν σήμερα, παρ' όλα αυτά, τίποτε δεν φαίνεται ικανό να αναχαιτίσει την έξαρση της βίας και του εγκλήματος, και αν απέτυχαν να υποδείξουν διεξόδους σωτηρίας οι επιστήμες και η τεχνολογία, το χρήμα και η φιλοσοφία, ιδού μας δείχνει το δρόμο ο μακρόθυμος Ιησούς. Δεν απαντά στο κακό με βία, αλλά συγχωρεί, γιατί αγαπά. Κυρίως, όμως, στρέφεται στον Θεό Πατέρα και ακούγεται στον Γολγοθά η πιο συγκλονιστική ικεσία, που υψώθηκε από τη γη στον ουρανό από τότε που υπάρχουν άνθρωποι και προσεύχονται: «Πάτερ, άφες αυτοίς».

Ας είναι αυτή και η δική μας τακτική: η τόλμη της αγάπης, απέναντι στην παραφροσύνη της βίας, η στροφή προς τον Θεό, η επιστροφή μας στην Αγία Του Εκκλησία. Κάναμε το πείραμα να ζήσουμε μακριά Του, και βιώσαμε τον παραλογισμό και την αγριότητα. Κλείσαμε την καρδιά μας στο φως Του, και η ζωή μας βυθίστηκε σε σκοτάδι, που γίνεται ολοένα και πιο πηχτό. Αποδομήσαμε κοινωνικές αξίες και ιδεώδη, και άθελά μας υποκινήσαμε τη βία. Δεν διστάσαμε να αγνοήσουμε και να παραβούμε τον αιώνιο Νόμο του Θεού, τολμήσαμε με θράσος να αλλάξουμε ακόμη και θέσφατα αιώνων, και το τίμημα υπήρξε βαρύ. Παραστρατήσαμε επικίνδυνα, συρθήκαμε στα βαλτόνερα της ποικίλης αμαρτίας, που οδηγεί σε αναίρεση της ανθρωπίνης αξίας, σε ατιμία και καταισχύνη. Σε τίποτε η ψυχή μας δεν αναπαύτηκε, πουθενά δεν ειρήνευσε. Μόνη ελπίδα μας παραμένει Εκείνος, ο πράος και ανεξίκακος Ιησούς, που «σήμερα

κρεμάται επί ξύλου».

Μας περιμένει με τα χέρια ανοιχτά πάνω στο Σταυρό, για να βρούμε κοντά Του ό,τι μακριά Του έχουμε χάσει, για να περισώσουμε ό,τι ιερό μας απέμεινε μέσα στη δίνη των δύσκολων καιρών μας. Ας υψώσουμε ικετευτικά το βλέμμα στον Εσταυρωμένο, και ας αφήσουμε λόγια καρδιάς να ψελλίσουν τα χείλη μας:

«Κύριε, με βαθιά επίγνωση της αμαρτωλότητάς μας προστρέχουμε σε Σένα. Με δέος και συντριβή, Σε ικετεύουμε για όσους βιαιοπραγούν, για όσους εγκληματούν, αλλά και για όσους δοκιμάζονται από τη σκληρότητα των ανθρώπων, για όσους σχεδιάζουν εκδίκηση, για όσους απελπίζονται. Τα γόνατά μας λυγίζουν, τα μάτια μας βουρκώνουν, η καρδιά μας ματώνει. Έρχονται ώρες που η θλίψη και ο πόνος κατακλύζουν και σφυροκοπούν την ύπαρξή μας, καθώς η βία θριαμβεύει. Νοιώθουμε τότε ότι βρισκόμαστε επάνω στον δικό μας σταυρό, που είναι προέκταση του δικού Σου. Μόνοι μεταξύ ουρανού και γης, πρέπει να αντιμετωπίσουμε τα δεινά που απειλητικά μας κυκλώνουν, τη βία που μας προκαλεί απέχθεια και φρίκη. Νοιώθουμε να μαίνεται ανεξέλεγκτα μέσα μας, τις περισσότερες φορές, η πυρκαγιά της οργής και της ανταπόδοσης. Είμαστε ακόμη εύκολοι σε εκδίκηση, φειδωλοί σε συγχωρητικότητα, διστακτικοί να αγαπήσουμε όσους μας πληγώνουν, παγιδευμένοι στη λογική, στα ένστικτά μας και στις αυθόρμητες αντιδράσεις μας.

Κύριε, δώσε μας τη δωρεά της αγίας Σου ταπείνωσης, για να αντισταθούμε στο κακό με πνεύμα αγάπης και καταλλαγής. Ζητάμε απεγνωσμένα τη δική Σου δύναμη, για να στηριχτεί η κουρασμένη και αμαρτωλή ψυχή μας. Ελπίδα μας και επιστηριγμός μας είσαι μονάχα Εσύ. Δώσε μας προσευχόμενη καρδιά, «τετρωμένη αγάπης», για να αντιμετωπίσουμε ειρηνικά, όσους κινούνται γύρω μας με σκληρότητα και βιαιότητα. Εσύ μας δίδαξες να τους αγαπήσουμε παράφορα, για να μας αγαπήσουν, να τους συγχωρήσουμε, για να συγχωρεθούν και οι δικές μας αστοχίες. Γαλήνεψε, Κύριε, τις ψυχές μας, για να είναι τούτο το Πάσχα για όλους μας πέρασμα από την εμπειρία της ανθρώπινης αγριότητας στη χαρά και την ειρήνη της θεϊκής Σου παρουσίας, από τον σεισμό του Σταυρού στον συγκλονισμό του κενού μνημείου, από το «Τετέλεσται» στην έκπληξη της Ανάστασης». Αμήν!

Μετά πολλής πατρικής αγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

+ Ο Δημητριάδος Ιγνάτιος

